

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT  
ANTONIO TIZZANO  
föredraget den 23 oktober 2003<sup>1</sup>

I — Inledning

1. Genom beslut av den 16 maj 2002 har Tribunal Supremo (Spanien) med stöd av artikel 234 EG till domstolen ställt två frågor om tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (nedan kallat direktiv 97/67).<sup>2</sup> Tribunal Supremo vill särskilt få klarlagt i) huruvida tjugoförsta skälet i detta direktiv under vissa omständigheter medger att posttjänster som avsändaren (eller någon som uteslutande handlar i dennes namn) tillhandahåller kan uteslutas från begreppet befordran av egen post och ii) huruvida postanvisningstjänster kan ingå bland de tjänster som omfattas av monopol för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster.

II — Tillämpliga bestämmelser

A — *De relevanta bestämmelserna i direktiv 97/67/EG*

2. Såsom anges i artikel 1 i direktiv 97/67 stadgas i direktivet gemensamma regler om bland annat "tillhandahållande av samhällsomfattande posttjänster i gemenskapen" och "kriterier som bestämmer vilka tjänster som kan omfattas av monopol för dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster och villkor som styr tillhandahållande av icke-monopoliserade tjänster".

3. Enligt artikel 2.1 i direktivet används beteckningen "posttjänster" med betydelsen "tjänster som innefattar insamling, sortering, transport och överlämnande av postförsändelser". I artikel 2.6 anges vidare att beteckningen "postförsändelse" används med betydelsen "en adresserad försändelse i den slutliga utformning den skall överlämnas av den som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna. Sådana försändelser omfattar, förutom brev, försändelser, till exempel böcker, kataloger, tidningar och tidskrifter samt postpaket som innehåller varor med eller utan kommersiellt värde". I artikel 2.7 definieras "brev-

1 — Originalspråk: italienska.

2 — EGT L 15, 1998, s. 14. Efter det att talan som givit upphov till målet vid den nationella domstolen väckts har direktivet ändrats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/39/EG av den 10 juni 2002 (EGT L 176, s. 21).

försändelse” däremot som ”en skriftlig underrättelse på vilket fysiskt medium som helst, vilken skall befordras till och överlämnas på den adress som avsändaren angivit på själva försändelsen eller dess omslag. Böcker, kataloger, tidningar och tidskrifter anses inte vara brevårsändelser”.

4. Bestämmelser om ”harmonisering av tjänster som får omfattas av monopol” för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster har fastställts i artikel 7 i direktivet. I artikel 7.1, i den version som gällde vid tidpunkten för väckandet av talan som gav upphov till målet vid den nationella domstolen, föreskrevs särskilt att ”[i] den utsträckning som [var] nödvändig för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätt[hö]lls [skulle] de tjänster som varje medlemsstat [fick] låta omfattas av monopol för den eller dem som tillhandahå[ll] samhällsomfattande tjänster vara insamling, sortering, transport och överlämnande av inrikes brevårsändelser, vare sig det gäll[de] ilförsändelser eller inte, vilkas pris [var] lägre än fem gånger den allmänna avgiften för en brevårsändelse av första viktlassen inom den snabbaste normalkategorin, om en sådan [fanns], såvida de väg[de] mindre än 350 g. När det gäll[de] den kostnadsfria posttjänsten för blinda och synskadade personer [fick] undantag från vikt- och prisbegränsningar tillåtas”. I artikel 7.2 tillades därefter att, fortfarande i den utsträckning som var nödvändig för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthö[lls] ”[fick] gränsöverskridande post och direktreklam fortsättningsvis omfattas av monopol inom de pris- och viktgränser som föreskrivs i punkt 1”. I artikel 7.4 föreskrevs slutligen att ”[u]tväxling av dokument [inte fick] omfattas av monopol”.

5. Det skall med hänvisning till tjänster som omfattas av monopol även erinras om tjugoförsta skälet i direktivet, som det uttryckligen hänvisas till i den första tolkningsfrågan. Sedan det i detta skäl har angivits att ”[n]ya tjänster (tjänster som skiljer sig från de traditionella tjänsterna) och utväxling av dokument [inte] omfattas av de samhällsomfattande tjänsterna och [det] därför [inte] är befogat att låta dem som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna ha monopol på dessa tjänster”, har det tillagts — såvitt är av intresse här — att ”[d]etta [även] gäller för befordran av egen post (när den fysiska eller juridiska person som är upphov till försändelsen tillhandahåller posttjänsterna eller när uppsamling och befordran av försändelserna sköts av tredje man, som uteslutande handlar på den personens vägnar) som inte ingår i denna kategori tjänster”.

## B — Den spanska lagstiftningen

6. Direktiv 97/67 har införlivats i det spanska regelverket genom lag nr 24/1998 av den 13 juli 1998 om samhällsomfattande posttjänster och om avreglering av posttjänster (nedan kallad lag 24/1998). De allmänna bestämmelserna i denna lag har senare genomförts genom kungligt dekret nr 1829/1999 av den 3 december 1999 om godkännande av förordningen om reglering av posttjänster (nedan kallat tillämpningsförrdningen).

7. Det skall för detta syfte särskilt hänvisas till de bestämmelser i de ovannämnda rättsakterna som avser ”befordran av egen post” och ”postanvisning”.

8. I artikel 2.2 i lagen anges vad avser den första aspekten att ” [b]efordran av egen post avser när försändelserna både härrör från och skall befordras till en och samma fysiska eller juridiska person, och denna person själv utför tjänsten eller anlitar någon som uteslutande handlar på denna persons vägnar med hjälpmedel som är helt avskilda från den operatör som har fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten. Befordran av egen post får under inga omständigheter störa de tjänster som omfattas av monopol” för den eller dem med uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten (la Entidad Publica Empresarial Correos y Telégrafos, nedan kallat Correos). I detta avseende stadgas i artikel 2.2 i tillämpningsförfordningen mer detaljerat följande:

”Tjänster som avser befordran av egen post omfattas inte av tillämpningsområdet för denna lag.

Med befordran av egen post avses när försändelserna både härrör från och skall befordras till en och samma fysiska eller juridiska person, och denna person själv utför tjänsten eller anlitar någon som uteslutande handlar på denna persons vägnar med hjälpmedel som är helt avskilda från den operatör som har fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten.

Vid tillämpningen av vad som föreskrivs i föregående stycke skall en försändelse anses härröra från och vara destinerad till en och samma fysiska eller juridiska person när det finns ett yrkesmässigt samband mellan avsändare och mottagare, eller när de handlar i den fysiska eller juridiska persons namn och för denna persons räkning när denna befordrar den egna posten.

För att försändelsen både skall anses härröra från och vara destinerad till en och samma fysiska eller juridiska person måste den dessutom transporteras och delas ut uteslutande till de olika centra, filialer eller huvudkontor som den fysiska eller juridiska person som befordrar den egna posten har. Utdelningen får endast ske inom nämnda platser fysiska område.

Posttjänster som en fysisk eller juridisk person tillhandahåller tredje man till följd av utvecklingen av denna persons affärs- eller företagsverksamhet utgör inte befordran av egen post.

När befordran av egen post sker med hjälp av ’postsäckssystemet’ (*sistemadevalijas*) eller med liknande förfaranden, får detta inte omfatta försändelser som tillhör det område som omfattas av monopol för operatören med uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten.

Denna ordning får under inga omständigheter störa de tjänster som omfattas av monopol för operatören med uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten.”

9. Det skall vad avser den andra aspekten påpekas att i artikel 18 anges girotjänsten bland de tjänster som omfattas av monopol för den eller dem som tillhandahåller den samhällsomfattande tjänsten. I artikel 53.1 i tillämpningsförfordningen anges i detta hänseende att "girotjänsten, som uteslutande får tillhandahållas av den operatör som omfattas av monopol och som har fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten, är den tjänst med vilken betalningar till fysiska eller juridiska personer utförs för andras räkning och på uppdrag av dessa, och som sker via postnätet".

skälet och artikel 7 i direktiv 97/67 åsidosatts. I dessa bestämmelser har nämligen det lagenliga monopolet som tillerkänts för Correos definierats på ett alltför omfattande sätt. I detta monopol ingår nämligen vissa verksamheter eller tillhandahållande av posttjänster som omfattas av begreppet befordran av egen post enligt tjugoförsta skälet i direktivet och som således, i den mening som avses i denna bestämmelse, inte kan omfattas av monopol för den som tillhandahåller den samhällsomfattande tjänsten. I monopolen ingår vidare postanvisningstjänsten, även om den inte nämns bland de tjänster som enligt artikel 7 i direktivet kan omfattas av monopol för den som tillhandahåller den samhällsomfattande tjänsten.

### III — Bakgrund och förfarande

10. Sökandena i målet vid Tribunal Supremo är två sammanslutningar av privata operatörer som är verksamma på området för posttjänster, nämligen Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (nedan kallad Asempre) och Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería. Genom två olika ansökningar (som senare förenats) har dessa vid Tribunal Supremo bestridit olika bestämmelser i tillämpningsförfordningen, däribland — såvitt är av intresse här — bestämmelserna i artiklarna 2.2 och 53.1.

12. Den hänskjutande domstolen har ansett att det mot bakgrund av dessa frågor föreligger rimliga tvivel avseende tolkningen av de ovannämnda gemenskapsbestämmelserna och, närmare bestämt, om möjligheten för de nationella myndigheterna att låta vissa posttjänster ingå bland dem som omfattas av monopol för den operatör som har fått i uppdrag att tillhandahålla de samhällsomfattande posttjänsterna. För att slita den tvist som anhängiggjorts har den hänskjutande domstolen således ansett det vara nödvändigt att begära ett förhandsavgörande av domstolen beträffande följande frågor:

11. Enligt sökandena är dessa bestämmelser rättsstridiga på grund av att tjugoförsta

”1) Medger tolkningen av tjugoförsta skälet i gemenskapsdirektiv 97/67/EG att posttjänster som avsändaren (eller

någon som uteslutande handlar i den-  
nes namn) tillhandahåller kan uteslutas  
från begreppet befordran av egen post,  
när mottagaren inte är samma person,  
när tjänsterna är en följd av avsändar-  
ens affärsverksamhet, eller när tjäns-  
terna utförs med hjälp av postsäcks-  
systemet eller liknande förfaranden,  
eller när befordran av den egna posten  
stör de tjänster som omfattas av  
monopol för den operatör som fått i  
uppdrag att tillhandahålla den sam-  
hällsomfattande tjänsten?

- 2) Kan postanvisningstjänster ingå bland  
de tjänster som omfattas av monopol  
för den operatör som har fått i upp-  
drag att tillhandahålla samhällsomfat-  
tande posttjänster?”

13. I målet vid domstolen har Konung-  
ariket Spanien, Konungariket Belgien och  
kommissionen ingivit yttranden. Konunga-  
riket Spanien, kommissionen och Asempre  
har dessutom deltagit i den muntliga för-  
handlingen den 26 juni 2003.

#### IV — Rättslig bedömning

##### A — Den första frågan

##### 1) Parternas argument

14. Den spanska regeringen har med hän-  
visning till den första frågan inledningsvis

noterat att begreppet befordran av egen  
post endast återfinns i tjugoförsta skälet i  
direktiv 97/67, utan att bekräftas i själva  
direktivet. På grundval av fast rättspraxis  
saknar detta begrepp således rättsligt värde  
och kan inte medföra att skyldigheter  
skapas gentemot medlemsstaterna.

15. Enligt den spanska regeringen före-  
ligger det i vart fall ingen motsägelse mellan  
tjugoförsta skälet i direktivet och artikel 2.2  
i tillämpningsförordningen, eftersom dessa  
bestämmelser har olika föremål och syften.  
Den spanska regeringen har nämligen  
påpekat att samtidigt som det i tjugoförsta  
skälet i direktivet lämnas en förteckning  
över tjänster som inte ingår i den samhälls-  
omfattande posttjänsten har i artikel 2.2 i  
tillämpningsförordningen endast tillämp-  
ningsområdet för denna fastställts, och de  
tjänster som inte omfattas av förordningen  
angivits.

16. Den spanska regeringen har dessutom  
hävdatt att definitionen av befordran av  
egen post i artikel 2.2 i förordningen vid  
närmare påseende inte skiljer sig från  
definitionen i tjugoförsta skälet i direktivet,  
eftersom det med mottagare av tjänsterna  
för befordran av egen post i båda bestäm-  
melserna i huvudsak avses de samma  
(fysiska eller juridiska) personer som är  
upphov till försändelsen.

17. Den belgiska regeringen, kommissionen och Asempre anser däremot att den spanska lagstiftningen strider mot direktiv 97/67.

18. I detta avseende har den belgiska regeringen först och främst påpekat att den omständigheten att personen själv befattar sig med den egna försändelsen inte ger upphov till en posttjänst. Enligt den belgiska regeringen ingår befordran av egen post av detta skäl inte bland de tjänster som enligt artikel 7 i direktivet kan omfattas av monopolen för den som utför den samhällsomfattande posttjänsten.

19. Den belgiska regeringen har vidare påpekat att det i tjugoförsta skälet i direktivet har fastställts att det är fråga om befordran av egen post när avsändaren själv tillhandahåller posttjänsterna (eller anförtror dem till tredje man som uteslutande handlar i dennes namn), utan att det — såsom däremot är fallet i den spanska lagstiftningen — begärs att denne avsändare även skall vara mottagare av försändelsen. Enligt den belgiska regeringen är det, i den mening som avses i tjugoförsta skälet i direktivet, dessutom oväsentligt att befordran av egen post är knuten till avsändarens affärsverksamhet (uppenbart under förutsättning att verksamheten avser hans postförsändelser), att den sker med hjälp av postsäckssystemet eller liknande förfaranden, eller att den kan störa de tjänster som omfattas av monopolen för den som tillhandahåller den samhällsomfattande tjänsten.

20. Kommissionen anser att tjugoförsta skälet i direktiv 97/67 skall användas för att tolka bestämmelsen i artikel 7 i direktivet så att tjänsterna för befordran av egen post, såsom de definieras i tjugoförsta skälet, inte kan omfattas av monopolen för den som utför den samhällsomfattande tjänsten.

21. Sedan detta klarlagts har kommissionen påpekat att det i den spanska lagstiftningen, för att kvalificera en verksamhet som befordran av egen post, har uppställts fyra villkor som inte anges i tjugoförsta skälet och det på så sätt har godkänts ett begrepp för befordran av egen post som är mer restriktivt än det begrepp som har fastställts i den ovannämnda bestämmelsen. Kommissionen har särskilt påpekat att det i tjugoförsta skälet i direktivet

- inte anges något krav angående identiteten av försändelsens avsändare och mottagare, utan endast begärs att avsändaren eller hans exklusiva ombud skall säkerställa utdelningen av försändelsen (för det fall att det inte ens är fråga om tillhandahållande av en "tjänst"),
- inte begärs att befordran av egen post skall utföras "med hjälpmedel som är helt avskilda från den operatör som

har fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten" (vilket dock skulle strida mot den princip om tillgång utan diskriminering till den samhällsomfattande posttjänsten som fastställts i artikel 5 i direktivet),

anförtro dem till en postoperatör som är verksam på den orten. Många som utnyttjar dessa tjänster har med andra ord valt att undvika Correos posttjänster utanför städerna och på så sätt personligen gjort sig ansvariga för en del av befordran av försändelsen, i syfte att dra nytta av de mer fördelaktiga priserna för posttjänster i städerna.

- inte utesluts något sätt för att utföra befordran av egen post och det särskilt inte anges att "när befordran av egen post sker med hjälp av postsäckssystemet eller liknande förfaranden, får [denna] inte omfatta försändelser som tillhör området som omfattas av monopoliet för operatören med uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten",
- inte tas hänsyn till den effekt som befordran av egen post kan få på tillhandahållandet av den samhällsomfattande posttjänsten och det för denna inte uppställs kravet att "de posttjänster som omfattas av monopoliet för operatören med uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande posttjänsten [inte får störas]".

22. Slutligen har Asempre påpekat att posttjänsterna, även de grundläggande posttjänsterna, sedan slutet av 1960-talet fullständigt har avreglerats i städerna, varför Correos monopol endast avser posttjänster utanför städerna. Prissänkningen för de tjänster i städerna som är öppna för konkurrens har således förmått många som utnyttjar dessa tjänster att självständigt befordra sina försändelser till destinationsorten (och därigenom utfört en form av befordran av egen post) och därefter

23. Det är med denna utgångspunkt som den spanska lagstiftaren enligt Asempre har antagit de omtvistade bestämmelserna just i syfte att minska möjligheten för dem som utnyttjar dessa tjänster att välja mellan tjänsten i städerna och tjänsten utanför städerna och därigenom förmå dem att använda de monopoliserade tjänster som erbjuds av Correos. För möjligheten att tillgripa befordran av egen post har i detta syfte rättsstridigt uppställts en rad krav som inte anges i tjugoförsta skälet i direktivet.

## 2) Bedömning

24. Med den aktuella frågan, i vilken det tydligt hänvisas till artikel 2.2 femte, sjätte och sjunde styckena i tillämpningsförordningen, vill den nationella domstolen i huvudsak få klarhet i huruvida tjugoförsta skälet i direktiv 97/67 medger att insamling, sortering, transport eller överlämnande av försändelser från avsändaren (eller någon som uteslutande handlar i dennes namn) kan uteslutas från begreppet befordran av egen post, när

- a) dessa transaktioner är en följd av avsändarens affärsverksamhet, vilken samtidigt inte också är mottagare av försändelserna,<sup>3</sup>
- b) transaktionerna i fråga sker med hjälp av postsäckssystemet eller liknande förfaranden, det vill säga — enligt vad jag förstår — med hjälp av förfaranden som medger att ett stort antal försändelser behandlas samtidigt,
- c) avsändarens (eller någon som handlar uteslutande i dennes namn) genomförande av dessa transaktioner stör de tjänster som omfattas av monopolen för de operatörer som fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten.

hävdat har utelämnats från förordningens tillämpningsområde). Enligt den nationella domstolen kan den nationella lagstiftaren således, genom att utesluta att avsändarens (eller någon som handlar i dennes namn) insamling, sortering, transport eller överlämnande av försändelser i de tre ovan nämnda fallen ingår i begreppet befordran av egen post, indirekt ha utvidgat området för postmonopolet utöver vad som medges enligt direktivet, särskilt enligt tjugoförsta skälet i detta direktiv. I beslutet om hänskjutande har det nämligen klarlagts att betydelsen av tolkningsfrågan ligger i "att denna uteslutning kan medföra att tjänster som enligt direktivet utgör befordran av egen post kommer att omfattas av tjänster som omfattas av monopolen för den operatör som fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten".<sup>4</sup>

25. Genom att ställa denna fråga tycks den nationella domstolen ha utgått från uppfattningen att de verksamheter som omfattas av begreppet befordran av egen post enligt artikel 2.2 i tillämpningsförordningen är undantagna från det lagenliga monopol som fastställts för den som tillhandahåller den samhällsomfattande tjänsten (och inte endast såsom den spanska regeringen har

26. Sedan detta angivits och jag nu kommer till bedömningen av frågan, måste jag genast klargöra att det visserligen är riktigt att begreppet befordran av egen post uteslutande återfinns i tjugoförsta skälet till direktivet men — såsom den belgiska regeringen och kommissionen med rätta har påpekat — detta begrepp skall ändå beaktas vid tolkningen av artikel 7 i direktivet om "harmonisering av tjänster som får omfattas av monopol" för den som tillhandahåller den samhällsomfattande posttjänsten.<sup>5</sup>

3 — I detta avseende anges, såsom har framgått, i artikel 2.2 tredje och fjärde stycket tillämpningsförordningen att "en försändelse [skall] anses härröra från och vara destinerad till en och samma fysiska eller juridiska person när det finns ett yrkesmässigt samband mellan avsändare och mottagare, eller när de handlar i den fysiska eller juridiska personens namn och för denna persons räkning när denna befordrar den egna posten. För att försändelsen både skall anses härröra från och vara destinerad till en och samma fysiska eller juridiska person måste den desutom transporteras och delas ut uteslutande till de olika centra, filialer eller huvudkontor som den fysiska eller juridiska person som befordrar den egna posten har. Utdelningen får endast ske inom nämnda platser fysiska område".

4 — Punkt 5.1.

5 — Se i detta avseende exempelvis domstolens dom av den 15 maj 1997 i mål C-355/95 P, TWD mot kommissionen (REG 1997, s. I-2549), i vilken det anges att "beslutet i en rättsakt inte kan skiljas från sin motivering, och om beslutet behöver tolkas skall det således ske med beaktande av de skäl som föranledde att det antogs" (punkt 21).

27. I tjugoförsta skälet anges nämligen att det inte finns skäl att låta "befordran av egen post" ingå bland de tjänster som, i den mening som avses i artikel 7, kan omfattas av monopolet för den som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna, eftersom den "inte ingår i denna kategori tjänster", eller med andra ord, inte innebär något tillhandahållande av tjänster. I artikel 7 i direktivet, tolkad mot bakgrund av tjugoförsta skälet, har det således fastställts att insamling, sortering, transport eller överlämnande av försändelser fritt kan utföras inom systemet för "befordran av egen post" och att medlemsstaterna följaktligen inte kan ålägga de personer som givit upphov till försändelsen att låta denna verksamhet utföras av den som tillhandahåller den samhällsomfattande posttjänsten, eftersom det i så fall skulle föreligga en omotiverad utvidgning av det lagenliga monopol som beviljats denne.

28. Mot denna bakgrund måste jag dela kommissionens, den belgiska regeringens och Asempres uppfattning att en medlemsstat för "befordran av egen post" inte kan fastställa ett begrepp som är mer restriktivt än begreppet i tjugoförsta skälet till direktivet och för möjligheten att utföra viss postverksamhet inom systemet för "befordran av egen post" inte kan uppställa krav som inte anges i denna bestämmelse.

29. Förutsatt således att "befordran av egen post" i tjugoförsta skälet definieras som "när den fysiska eller juridiska person som är upphov till försändelsen tillhandahåller

posttjänsterna [rättare sagt: utför postverksamhet] eller när uppsamling och befordran av försändelserna sköts av tredje man, som uteslutande handlar på den personens vägnar", är det enligt min mening uppenbart

— dels att det i detta begrepp ingår all insamling, sortering, transport och överlämnande av försändelser som utförs av avsändaren (eller av tredje man som uteslutande handlar i dennes namn), oberoende av mottagarens identitet,

— dels att det inte är förenligt med direktivet att medge att avsändaren (eller tredje man som uteslutande handlar i dennes namn) utför dessa transaktioner endast under förutsättning att de inte använder postsäcks-systemet eller liknande förfaranden och att utförandet av de tjänster som omfattas av monopol för den som tillhandahåller den samhällsomfattande posttjänsten inte störs.

30. Jag anser följaktligen att domstolen på den första frågan skall svara att artikel 7 i direktivet, tolkad mot bakgrund av tjugoförsta skälet, skall tolkas så att den inte medger att insamling, sortering, transport eller överlämnande av försändelser som avsändaren (eller tredje man som uteslutande handlar i dennes namn) kan uteslutas från begreppet "befordran av egen post" när a) dessa transaktioner är en följd av avsändarens affärsverksamhet, och denne inte samtidigt också är mottagare av för-

sändelserna, b) transaktionerna i fråga genomförs med hjälp av postsäckssystemet eller liknande förfaranden, c) avsändarens (eller tredje man som uteslutande handlar i dennes namn) genomförande av dessa transaktioner stör utförandet av de tjänster som omfattas av monopolet för operatörer som fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten.

monopolet för den som tillhandahåller den samhällsomfattande posttjänsten. Även om Asempre har erkänt att denna tjänst har en övervägande ekonomisk karaktär, har den påpekat att det dock är fråga om en tjänst som består i att det allmänna postnätet används för att översända något (pengar) till en destination som fastställts av den som utnyttjar tjänsten, och således — enligt vad jag kan förstå — en posttjänst som regleras i direktiv 97/67.

## B — Den andra frågan

31. Med den andra frågan har den nationella domstolen i huvudsak sökt klarhet i huruvida, på grundval av artikel 7 i direktivet, även postanvisningstjänsten kan ingå bland de tjänster som omfattas av monopolet för den som tillhandahåller den samhällsomfattande tjänsten, det vill säga den tjänst "med vilken betalningar till fysiska och juridiska personer utförs för andras räkning och på uppdrag från dessa, och som sker via postnätet".

33. Jag anser dock i likhet med kommissionen, den spanska och den belgiska regeringen att en postanvisningstjänst av den typ som är i fråga här och som består i att göra utbetalningar via det allmänna postnätet, inte utgör en posttjänst som omfattas av bestämmelserna i direktiv 97/67. Utan att närmare behöva beröra denna punkt är det nämligen uppenbart att det i direktivet endast stadgas gemensamma regler om tillhandahållande av posttjänster, det vill säga "tjänster som innefattar insamling, sortering, transport och överlämnande av postförsändelser" (artikel 2.1). Direktivet avser således inte betalningstjänster som eventuellt erbjuds av postoperatörerna.

32. Asempre har föreslagit att denna fråga skall besvaras nekande och framhållit att postanvisningstjänsten inte återfinns bland de tjänster som enligt artikel 7 omfattas av

34. Jag anser dock att domstolen skall besvara den andra frågan på så sätt att postanvisningstjänsterna som består i att utföra betalningar via det allmänna postnätet inte regleras av direktiv 97/67.

## Förslag till avgörande

35. Mot bakgrund av ovanstående överväganden föreslår jag att domstolen skall besvara frågorna från Tribunal Supremo på följande sätt:

- ”1) Artikel 7 i direktivet skall, tolkad mot bakgrund av tjugoförsta skälet, tolkas så, att den inte medger att insamling, sortering, transport eller överlämnande av försändelser som avsändaren (eller tredje man som uteslutande handlar i dennes namn) kan uteslutas från begreppet ”befordran av egen post” när a) dessa transaktioner är en följd av avsändarens affärsverksamhet, och denne inte samtidigt också är mottagare av försändelserna, b) transaktionerna i fråga genomförs med hjälp av postsäckssystemet eller liknande förfaranden, c) avsändarens (eller tredje man som uteslutande handlar i dennes namn) genomförande av dessa transaktioner stör utförandet av de tjänster som omfattas av monopolet för operatörer som fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten.
- 2) Postanvisningstjänsterna som består i att utföra betalningar via det allmänna postnätet regleras inte av direktiv 97/67.”